

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA

RELIGIA – KLASY 5-8

Szkoła Podstawowa im Marii Konopnickiej w Mrokwie
Dostosowała: mgr Agnieszka Komorek

I. ZASADY OGÓLNE

1. Oceny z religii mają na celu:
 - a) bieżące i systematyczne obserwowanie postępów ucznia w nauce,
 - b) zaznajomienie ucznia z poziomem jego osiągnięć oraz motywowanie do dalszej pracy,
 - c) dostarczenie rodzicom i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia.
2. Ocenie nie podlegają:
 - a) częstość praktyk religijnych,
 - b) wiara,
 - c) uczucia religijne,
 - d) postawy.

II. OBSZARY PODLEGAJĄCE OCENIE

1. **Wiedza dotycząca:**
 - a) pojęć religijnych,
 - b) prawd wiary,
 - c) historii biblijnych,
 - d) zasad moralnych,
 - e) tekstów modlitw (tzw. katechizm pamięciowy),
 - f) tekstów liturgicznych,
 - g) sakramentów,
 - h) zasad życia wspólnotowego,
 - i) historii Kościoła.
2. **Umiejętności:**
 - a) zachowania się wobec sytuacji, przedmiotów i osób związanych z religią,
 - b) wykonywania gestów towarzyszących modlitwie,
 - c) funkcjonowania we wspólnocie wierzących,

d) uczestniczenia w liturgii.

III. SPRAWDZANIE I OCENIANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIĄ

1. Formy sprawdzania osiągnięć:

- a) odpowiedź ustna,
- b) samodzielna praca na lekcji,
- c) praca na lekcji w grupie,
- d) znajomość katechizmu pamięciowego,
- e) aktywność na lekcji,
- f) praca z podręcznikiem,
- g) ponadprogramowa wiedza zdobyta poza szkołą,

- h) sprawdzian wiadomości,

- i) kartkówka,

2. Kryteria wystawiania poszczególnych ocen:

Ocena niedostateczna – 1:

- a) brak wiadomości programowych,
- b) brak umiejętności stosowania wiedzy,
- c) liczne błędy w przekazywaniu informacji,
- d) brak znajomości katechizmu pamięciowego,
- e) brak pracy na lekcji,

Ocena dopuszczająca – 2:

- a) opanowanie koniecznych pojęć religijnych,
- b) nieuporządkowana, pobieżna znajomość materiału programowego,
- c) mało zadowalający poziom umiejętności praktycznych,
- d) brak podstawowej umiejętności wyjaśniania zdarzeń religijnych,
- e) słaba umiejętność stosowania wiedzy, nawet przy pomocy nauczyciela,
- f) liczne błędy podczas stosowania wiadomości i przekazywania informacji,
- g) problemy ze znajomością katechizmu pamięciowego,
- h) sporadyczny brak aktywności podczas lekcji,

Ocena dostateczna – 3:

- a) opanowanie łatwych, niezbędnych wiadomości, postaw i umiejętności,
- b) opanowanie podstawowych, połączonych logicznie treści programowych,
- c) poprawne rozumienie podstawowych uogólnień,
- d) wyjaśnianie ważniejszych zdarzeń religijnych z pomocą nauczyciela,
- e) umiejętność stosowania wiadomości do celów praktycznych przy pomocy nauczyciela,
- f) niewielkie i nieliczne błędy w przekazywaniu informacji,
- g) podstawowa znajomość katechizmu pamięciowego,
- h) systematyczna praca z podręcznikiem na lekcji.

Ocena dobra – 4:

- a) opanowanie materiału programowego,
- b) uporządkowana wiedza religijna,
- c) poprawne wyjaśnianie zdarzeń religijnych,
- d) poprawne stosowanie wiedzy religijnej,
- e) dobra znajomość katechizmu pamięciowego,
- f) systematyczna praca z podręcznikiem na lekcji,
- g) dobra aktywność na lekcjach.

Ocena bardzo dobra – 5:

- a) spełnienie wymagań określonych w zakresie oceny dobrej,
- b) opanowanie pełnego zakresu wiedzy, umiejętności i postaw określonych programem,
- c) bardzo dobrze uporządkowana wiedza religijna,
- d) umiejętność samodzielnego stosowania wiedzy w praktyce i teorii,
- e) pełna znajomość katechizmu pamięciowego,
- f) duża aktywność na lekcjach.

Ocena celująca – 6:

- a) spełnienie wymagań na ocenę bardzo dobrą,
- b) rozwiązywanie zadań dodatkowych na sprawdzianach,
- c) przygotowanie dodatkowych prac domowych,

IV. ZASADY POPRAWIANIA OCEN

1. Każdy uczeń ma prawo do poprawy ocen cząstkowych, z wyjątkiem ocen za pracę indywidualną i w grupie na lekcji oraz ocen z aktywności.
2. Uczniowie nie mogą poprawiać ocen wyższych niż dobra.

3. Termin poprawy oceny ustala nauczyciel. Nie może to być czas krótszy niż 1 tydzień od daty poinformowania ucznia o ocenie.
4. W przypadku, gdy uczniowi nie udało się poprawić oceny na wyższą, nauczyciel może nie wziąć pod uwagę oceny z poprawy.

V. USTALENIA KOŃCOWE

1. Uczeń i jego rodzice (prawni opiekunowie) są informowani o jego ocenach na bieżąco i systematycznie.
2. Uczeń ma prawo dwukrotnie w ciągu semestru zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w związku z brakiem pracy domowej, brakiem zeszytu lub innych pomocy potrzebnych do lekcji lub nieprzygotowaniem do odpowiedzi ustnej. Nieprzygotowanie nie zwalnia z pisania zapowiedzianych wcześniej sprawdzianów i kartkówek. Uczeń powinien zgłosić każde nieprzygotowanie w ciągu pierwszych 5 minut lekcji.
3. Przewidywaną ocenę śródroczną i roczną nauczyciel podaje uczniowi oraz (na życzenie) jego rodzicom (prawnym opiekunom) odpowiednio wcześniej, w terminie określonym w Statucie szkoły. Jeżeli przewidywaną oceną śródroczną lub roczną jest ocena niedostateczna, nauczyciel ma obowiązek poinformować o niej ucznia, a poprzez wychowawcę rodziców (prawnych opiekunów), w terminie określonym w Statucie szkoły.
4. Ustalona przez nauczyciela ocena niedostateczna na koniec roku szkolnego może być zmieniona tylko w wyniku egzaminu poprawkowego, zgodnie z wewnątrzszkolnymi zasadami oceniania.

Roczny plan nauczania religii w klasie 5 SP
Program: Komisja Wychowania KEP, *Bóg kocha i zbawia człowieka* (AZ-2-01/18)
Podręcznik „Bóg poszukuje człowieka”

Semestr I					
Lp.	Temat lekcji	Cele katechetyczne – wymagania ogólne	Treści nauczania – wymagania szczegółowe		
			Wiedza	Umiejętności	Postawy
1.	Źródła ludzkiego szczęścia	Ukazanie źródeł ludzkiego szczęścia. Wskazanie przykazań jako drogi do osiągnięcia szczęścia wiecznego. Uzasadnienie, dlaczego Bóg jest największym szczęściem człowieka.	Wyjaśnia, jaka jest różnica pomiędzy szczęściem a przyjemnością. Wskazuje, w czym ludzie upatrują szczęścia. Poprawnie analizuje biblijny opis spotkania Jezusa z bogatym młodzieńcem.	Wyjaśnia, skąd w każdym człowieku jest pragnienie szczęścia. Wymienia źródła autentycznego szczęścia. Uzasadnia, dlaczego przykazania są drogą do szczęścia.	Podejmuje refleksję nad sensem życia. Dąży do szczęścia własnego i bliźnich. Stara się żyć według przykazań.
2.	Wspólnoty, w których żyjemy	Ukazanie znaczenia wspólnot: rodziny, szkoły, narodu i Kościoła. Rozwijanie umiejętności	Tłumaczy, czym jest wspólnota. Podaje przykłady wspólnot, w których żyjemy.	Charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka. Wyjaśnia swoje zobowiązania wobec rodziny, szkoły, ojczyzny	Okazuje szacunek wobec rodziców, wychowawców i nauczycieli. Zachowuje kulturę bycia w grupie. Podejmuje wysiłek odpowiedzialności za relacje

		życia we wspólnocie.	Wyjaśnia znaczenie rodziny, szkoły, narodu i Kościoła dla rozwoju człowieka.	i Kościoła.	we wspólnotach. Jest wdzięczny za dar wspólnot, w których żyje.
3.	Świadkowie wiary, nadziei i miłości	Ukazanie wiary, nadziei i miłości jako podstaw świadectwa chrześcijańskiego. Zapoznanie ze świadkami Jezusa.	Wyjaśnia pojęcia: świadek, świadczyć. Własnymi słowami określa, czym są wiara, nadzieja i miłość. Podaje przykłady świadków wiary, nadziei i miłości.	Tłumaczy, że wiara, nadzieja i miłość są darami Bożymi. Wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością. Podaje sposoby świadczenia o wierze, nadziei i miłości.	Chce być świadkiem Jezusa przez wiarę, nadzieję i miłość. Przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary, nadziei i miłości. Świadczy o swojej wierze wobec rówieśników.
4.	Słowo Boże w Piśmie Świętym i Tradycji	Ukazanie prawdy teologicznej, że Bóg mówi do człowieka na kartach Biblii. Ukazanie obecności słowa Bożego na kartach Biblii oraz w Tradycji Kościoła.	Wyjaśnia, że podstawowym źródłem objawiania się Boga człowiekowi jest księga Pisma Świętego. Prezentuje w formie słownej definicję Tradycji. Ukazuje obecność Boga na kartach Pisma Świętego. Wymienia elementy Tradycji Kościoła ukazujące obecność w nich słowa Bożego lub jego wpływ na ich kształtowanie.	Wyjaśnia, że Bóg objawia się w słowie – w Piśmie Świętym. Wskazuje, kto jest autorem Pisma Świętego. Analizuje fragmenty biblijne oraz przykłady z Tradycji, które wskazują na obecność słowa Bożego w Piśmie Świętym i Tradycji Kościoła.	Okazuje szacunek wobec słowa Bożego zawartego w tekstach biblijnych i Tradycji. Słucha słowa Bożego i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem. Stara się żyć słowem Bożym w codzienności.
5.	Dar wiary w Boga	Ukazanie istoty wiary jako relacji człowieka z Bogiem.	Wskazuje na wartość wiary w Boga, która jest łaską, ale i zadaniem w życiu człowieka. Uzasadnia, że Biblia jest księgą wiary. Wyjaśnia pojęcie wiary w Boga. Ukazuje relacje między wiarą i wiedzą. Wymienia osoby z historii powszechnej i Kościoła, którym wiedza pomogła uwierzyć w Boga.	Uzasadnia, dlaczego wiara jest zadaniem. Opowiada biografie osób, którym wiedza pomogła w dotarciu do wiary. Wymienia argumenty przekonujące, że konflikt między przekazem Pisma Świętego i nauką jest pozorny.	Stara się żyć wiarą, która jest dla niego darem, ale przede wszystkim zadaniem. W życiu codziennym wzoruje się na osobach z historii, którym wiedza pomogła przyjąć i rozwijać dar wiary.
6.	Powstanie Pisma Świętego	Zapoznanie z procesem powstawania ksiąg biblijnych i kanonem Biblii chrześcijańskiej. Ukazanie wyjątkowości Pisma Świętego.	Wymienia etapy historii zbawienia i wskazuje na jej początek, centrum i zakończenie. Wyjaśnia w oparciu o KKK 136, kto jest autorem Pisma Świętego.	Uzasadnia wyjątkowy charakter Pisma Świętego. Formułuje argumenty zachęcające do lektury Biblii. Określa gatunki literackie dowolnie wskazanych fragmentów biblijnych.	Czyta systematycznie Pismo Święte. Zachęca innych do lektury Biblii. Stara się żyć słowami Pisma Świętego.

			<p>Wymienia poszczególne etapy powstawania Pisma Świętego. Tłumaczy pojęcie „natchnienie biblijne”.</p> <p>Wyjaśnia, czym jest kanon biblijny.</p> <p>Wymienia gatunki literackie występujące w Piśmie Świętym.</p>		
7.	Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu	Przekazanie praktycznych umiejętności dotyczących pracy z tekstem Pisma Świętego.	<p>Definiuje pojęcie „sigła biblijne”.</p> <p>Wymienia skróty ksiąg Nowego Testamentu.</p> <p>Wskazuje w tekście biblijnym oznaczenia rozdziałów i wersetów.</p>	<p>Odnajduje fragmenty tekstu biblijnego na podstawie sigli zamieszczonych w kartach pracy.</p> <p>Zapisuje wskazane fragmenty tekstu biblijnego za pomocą sigli biblijnych.</p> <p>Odnajduje wszystkie wskazane fragmenty w Piśmie Świętym.</p>	<p>Wykazuje przeświadczenie, że Pismo Święte jest dla chrześcijan najważniejszą księgą.</p> <p>Stara się często czytać Biblię i żyć nią na co dzień.</p>
8.	Bóg Stwórca wszechświata	Ukazanie stworzenia świata jako daru miłości Pana Boga do człowieka. Interpretacja biblijnego opisu stworzenia świata.	<p>Opisuje biblijne stworzenie świata.</p> <p>Wyjaśnia, że Bóg jest Stworzycielem nieba i ziemi.</p> <p>Uzasadnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre.</p>	<p>Wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowiek może poznać Boga przez dzieła stworzenia.</p> <p>Przedstawia prawdy objawione zawarte w opisie stworzenia świata.</p> <p>Wskazuje miejsce w Biblii, gdzie znajduje się tekst o stworzeniu świata.</p>	<p>Wyraża wdzięczność za dzieło stworzenia świata.</p> <p>Troszczy się o otaczający świat.</p> <p>Przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie.</p>
9.	Człowiek obrazem Boga	Ukazanie człowieka jako najdoskonalszego stworzenia Pana Boga na Ziemi.	<p>Podaje prawdę, że człowiek jest stworzony przez Pana Boga.</p> <p>Interpretuje podobieństwo człowieka do Stwórcy.</p> <p>Znajduje w Biblii opis stworzenia człowieka.</p>	<p>Dziękuje Bogu za życie, rozum, wolę i zdolność do miłości.</p> <p>Uzasadnia potrzebę i możliwości własnego rozwoju.</p>	<p>Docenia to, kim jest – obrazem Pana Boga.</p> <p>Szanuje swoją godność w życiu codziennym.</p> <p>Dziękuje Panu Bogu za życie i za rodziców.</p> <p>Okazuje miłość Bogu i ludziom przez wybór dobra i odrzucanie zła.</p>
10.	Aniołowie opiekunami człowieka	Ukazanie Boga jako Stwórcy aniołów. Pogłębienie wiedzy dotyczącej roli aniołów, a zwłaszcza Anioła Stróża, w naszym życiu.	<p>Podaje prawdę, że Bóg jest Stwórcą aniołów.</p> <p>Wymienia imiona trzech archaniołów.</p> <p>Podaje cechy aniołów; określa, w czym są podobni do Boga i ludzi oraz czym się różnią.</p>	<p>Wyraża wdzięczność Aniołowi Stróżowi i przyjmuje wobec niego postawę zaufania.</p> <p>Uzasadnia konieczność modlitwy do aniołów.</p> <p>Określa, na czym polegają łączność i solidarność świata</p>	<p>Modli się do Anioła Stróża codziennie i prosi go o pomoc.</p> <p>Poleca się opiece św. Michała Archanioła, aby chronił go szczególnie przed szatanem i innymi złymi duchami.</p>

				aniołów z ludźmi.	
11.	Modlitwa uwielbieniem Boga	Kształtowanie umiejętności formułowania osobistej modlitwy dziękczynienia i uwielbienia.	Wyjaśnia, czym jest modlitwa. Uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina. Opowiada o modlitwie uwielbienia Boga.	Formułuje własnymi słowami, w oparciu o teksty biblijne, modlitwy dziękczynienia i uwielbienia Boga Stwórcy. Wyjaśnia różnicę pomiędzy modlitwą dziękczynienia a uwielbienia.	Nawiązuje i pielęgnuje osobistą relację z Bogiem przez modlitwę. Uwielbia Pana Boga za dzieło stworzenia i odkupienia. Pamięta w codziennej modlitwie o wyrażeniu pochwały dla Bożej mądrości i miłości do człowieka.
12.	Grzech pierworodny	Ukazanie przyczyn i skutków grzechu pierworodnego.	Definiuje grzech pierworodny. Podaje i interpretuje skutki grzechu pierworodnego. Tłumaczy, że grzech nie zmienił nastawienia Pana Boga do ludzi.	Uzasadnia zbieżność między swoimi grzechami a skażeniem ludzkiej natury przez grzech pierworodny. Znajduje w Biblii perykopę grzechu pierworodnego.	Przeprasza za swoje grzechy i wskazuje na konieczność Bożej pomocy w walce z grzechem. Kształtuje w sobie postawę pokory i posłuszeństwa względem Pana Boga. Okazuje posłuszeństwo rodzicom.
13.	Grzech niszczy człowieka	Ukazanie, że człowiek, grzesząc, rani innych ludzi. Kształtowanie postawy pracy nad cnotami.	Wyjaśnia, kim byli Kain i Abel. Wskazuje, czym kierował się Kain, zabijając Abela. Wylicza i wyjaśnia grzechy główne. Definiuje pojęcie „cnota” i dobiera cnoty przeciwstawne do grzechów głównych.	Dostrzega i nazywa grzechy główne w swoim życiu. Uzasadnia potrzebę i sposoby pracy nad swoimi wadami przez kształtowanie w sobie cnót.	Kształtuje świadomość, by wzywać Bożej pomocy w walce z grzechem. Robi rachunek sumienia. Pracuje nad charakterem, rozwijając w sobie cnoty. Okazuje posłuszeństwo względem Pana Boga.
14.	Grzech niszczy wspólnotę	Ukazanie na przykładzie wieży Babel, że człowiek, grzesząc, niszczy jedność wspólnoty, w której żyje. Kształtowanie postawy zadośćuczynienia za popełnione zło i postawy przebaczenia.	Opowiada historię budowy wieży Babel. Wskazuje na przyczynę konfliktów i nieporozumień między ludźmi. Wyjaśnia, na czym polega zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu. Podaje przykłady zadośćuczynienia za popełnione grzechy.	Wskazuje na przyczynę konfliktów z ludźmi na przykładzie własnych doświadczeń. Uzasadnia potrzebę przebaczenia oraz zadośćuczynienia za popełnione grzechy.	Kształtuje świadomość, by wynagradzać za wyrządzone zło. Stara się odbudować utraconą jedność z ludźmi przez przebaczenie i zadośćuczynienie. Postanawia odpokutować za swoje grzechy.
15.	Grzech niszczy świat	Ukazanie prawdy, że człowiek, grzesząc, niszczy świat, w którym żyje, i że kochający Bóg wyzwala człowieka z grzechu. Kształtowanie postawy troski o otaczający świat	Wskazuje, co było przyczyną potopu oraz jakie były jego skutki. Wyjaśnia pojęcie „przymierze”. Porównuje umowy między ludźmi do przymierza	Opowiada historię o potopie. Wyraża wdzięczność za dar chrztu. Podkreśla ważność przymierza, które zawarł z nim Bóg na chrzcie św.	Okazuje posłuszeństwo względem Pana Boga. Uzasadnia potrzebę troski o środowisko naturalne.

		oraz wdzięczności za dar chrztu.	z Bogiem. Wyjaśnia, na czym polegało przymierze Boga z Noem. Podaje przykłady troski o środowisko naturalne.		
16.	Bóg zapowiada Zbawiciela	Przekazanie prawdy o zapowiedzianym w protoewangelii zwycięstwie Chrystusa nad złem. Kształtowanie w uczniach postawy wdzięczności wobec Boga za dar Jego miłości.	Rozumie i trafnie wyjaśnia termin „protoewangelia”. Interpretuje fragment Rdz 3,8-15 i rozumie jego znaczenie. Wyjaśnia, że krzyż jest znakiem zwycięstwa Chrystusa i symbolem Bożej miłości.	Wyjaśnia, w jaki sposób wraz z Chrystusem może pokonywać zło w sobie i wokół siebie. Odnosi się z szacunkiem do krzyża świętego, który jest symbolem Bożej miłości.	Stara się unikać grzechu i zła. Dziękuje Panu Jezusowi za Jego miłość i dar zbawienia.
17.	Dzieje Abrahama i Izaaka	Ukazanie Abrahama jako przykładu wiary i ufności Bogu. Kształtowanie w uczniach postawy wiary i zaufania wobec Pana Boga. Przedstawienie związku między wiarą i posłuszeństwem Abrahama a darem Bożego błogosławieństwa.	Rozumie i wyjaśnia termin „patriarcha”. Podaje treść obietnicy złożonej Abrahamowi przez Boga. Wymienia imiona najbliższych krewnych Abrahama. Opowiada wydarzenie z góry Moria. Wskazuje, że ofiara z Izaaka to największy dowód wiary i ufności Abrahama. Podaje definicję wiary i jej najważniejsze przymioty.	Docenia wartość wiary w codziennym życiu. Dostrzega, że wiara ma charakter dynamiczny. Odkrywa relację zachodzącą między osobistą wiarą i darem Bożego błogosławieństwa.	Podejmuje trud naśladowania postawy Abrahama. Wyraża wdzięczność za otrzymany w Chrystusie dar zbawienia. Modli się o dar żywej i mocnej wiary.
18.	Jakub wzorem zawierzenia Bogu	Ukazanie sylwetki patriarchy Jakuba jako wzoru zawierzenia Bogu. Kształtowanie w uczniach postawy ufności wobec Boga w różnych sytuacjach życiowych.	Opowiada najważniejsze wydarzenia z życia Jakuba. Interpretuje teksty biblijne o losach Jakuba. Wyjaśnia pochodzenie i znaczenie terminu „Izrael”.	Zauważa związek między ufnością wobec Boga a Jego opieką i błogosławieństwem. Troszczy się o sumienność i uczciwość w wypełnianiu swoich obowiązków.	Docenia wartość uczciwości i prawdomówności. W modlitwie powierza swoją przyszłość Panu Bogu.
19.	Historia Józefa egipskiego	Ukazanie sylwetki patriarchy Józefa w kontekście Bożej Opatrzności. Przedstawienie najważniejszych wydarzeń z życia Józefa. Kształtowanie w uczniach	Opowiada wybrane wydarzenia z życia Józefa. Interpretuje teksty biblijne opowiadające o losach Józefa. Dostrzega działanie Boga w życiu Józefa i jego braci. Opisuje, na czym polega Opatrzność Boża.	Zauważa związek między ufnością wobec Boga a darem Jego opieki. Uzasadnia potrzebę przewycięzania konfliktów w swoim środowisku. Zauważa działanie Bożej Opatrzności w konkretnych	Docenia wartość jedności w rodzinie i klasie i kształtuje w sobie postawę przebaczenia. W codziennej modlitwie prosi Boga o opiekę i błogosławieństwo.

		postawy zgody i przebaczenia względem otaczających ludzi.		sytuacjach swojego życia.	
20.	Jonasz prorokiem Bożego miłosierdzia	Ukazanie na przykładzie Jonasza prawdy, że każdy człowiek ma otwartą drogę do serca Boga i może otrzymać Jego przebaczenie i błogosławieństwo. Kształtowanie w uczniach postawy wiary i zaufania wobec Pana Boga.	Przedstawia historię Jonasza i zadania, które zlecił mu Pan Bóg. Wyjaśnia, że Bóg jest miłosierny. Wskazuje na trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary.	Definiuje pojęcie miłosierdzia. Wyjaśnia, że Pan Bóg ze zła i grzechu może wyprowadzić dobro. Wskazuje na sposoby przezwyciężenia trudności w wierze.	Dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą. Dziękuje Panu Bogu za dar przebaczenia i miłosierdzia. Ufa Bogu w trudnych doświadczeniach.
21.	Powołanie Mojżesza	Ukazanie Mojżesza i jego roli w dziejach Izraela. Przedstawienie cech wyróżniających Mojżesza.	Opowiada historię powołania Mojżesza. Wymienia cechy i zadania Mojżesza.	Interpretuje postawę Mojżesza w świetle Biblii. Prezentuje różne sposoby zaangażowania się w niesienie pomocy człowiekowi oraz dawanie świadectwa o Panu Bogu.	Odpowiada życiem na Boże wezwanie. Dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą. Inspiruje się w modlitwie przykładami biblijnymi.
22.	Wyjście z niewoli egipskiej	Zapoznanie z historią wyjścia z niewoli z Egiptu i wędrówki do Ziemi Obiecanej. Ukazanie nowej Paschy, której dokonał Jezus Chrystus i którą uobecnił w sakramentach.	Opowiada o wyjściu z niewoli egipskiej. Objasnia znaczenie Paschy Starego Testamentu i Paschy Jezusa Chrystusa. Tłumaczy, że w Triduum Paschalnym wspominamy dwa wyzwolenia: Izraelitów z niewoli egipskiej oraz nas z niewoli grzechu.	Wyjaśnia pojęcie „pascha”. Umieszcza święto paschalne w liturgii Kościoła.	Chroni wiarę przed zagrożeniami. Ufa Bogu w trudnych doświadczeniach. Okazuje wdzięczność Panu Jezusowi za Jego miłość do ludzi.
23.	Przymierze na Synaju	Pogłębienie wiadomości na temat wędrówki do Ziemi Obiecanej.	Opowiada, jak Bóg prowadzi swój lud i opiekuje się nim. Wyjaśnia, że Dekalog jest wyrazem troski Boga o dobro człowieka.	Wyjaśnia pojęcia: Dekalog, przymierze. Wymienia warunki przymierza ze strony Boga i ludu.	Kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary. Troszczy się o kształtowanie w sobie prawego sumienia.
24.	Jezus Chrystus obiecany Mesjaszem	Poznanie sposobów Bożego Objawienia. Poznanie, jakie znaczenie ma wydarzenie wcielenia w ekonomii zbawienia.	Wymienia sposoby Bożego Objawienia: w stworzeniu, w Piśmie Świętym i w Jezusie Chrystusie. Poprawnie analizuje fragment Hbr 1,1-3. Wyjaśnia znaczenie wcielenia w ekonomii zbawienia.	Potrafi odczytać Boże Objawienie w świecie. Wyjaśnia pojęcie wcielenia. Wskazuje na skutki wynikające z wcielenia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka.	Przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie. Wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia w tajemnicy wcielenia.

25.	Jezus Chrystus moim Zbawicielem	Ukazanie zbawczego dzieła w życiu Jezusa Chrystusa. Zapoznanie z najważniejszymi wydarzeniami z ziemskiego życia Chrystusa.	Wyjaśnia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi. Poprawnie interpretuje tekst Mt 1,21. Wymienia najważniejsze wydarzenia z życia Jezusa Chrystusa. Zna topografię Ziemi Świętej.	Przedstawia podstawowe fakty z życia Jezusa Chrystusa. Omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi. Potrafi powiązać wydarzenia z życia Chrystusa z miejscami, w których się one dokonały.	Nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem. Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza.
Semestr II					
26.	Jezus naucza w przypowieściach	Poznanie wybranych przypowieści z nauczania Pana Jezusa. Ukazanie charakterystycznych elementów dla tego gatunku literackiego w Piśmie Świętym. Ukazanie królestwa Bożego w przypowieściach Jezusa.	Określa, czym jest przypowieść. Opowiada treść przypowieści. Wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus w swoim nauczaniu posługiwał się taką formą przekazu.	Wskazuje przypowieści znajdujące się w Piśmie Świętym. Interpretuje przypowieści i wyprowadza wnioski dla własnego życia. Wyjaśnia, że w przypowieściach przemawia Jezus, ucząc nas mądrego życia i poszukiwania królestwa Bożego.	Wskazuje na potrzebę budowania królestwa Bożego w swoim życiu. Dostosowuje swoje zachowanie do słów Pana Jezusa zawartych w przypowieściach.
27.	Tajemnica miłosierdzia Bożego w przypowieściach	Ukazanie Bożego miłosierdzia. Zapoznanie z przypowieściami Pana Jezusa i przekazanie umiejętności ich interpretacji.	Wymienia przymioty Boga. Tłumaczy, że Bóg jest miłosierny. Poprawnie analizuje przypowieść o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-16) oraz o miłosiernym Samarytaninie (Łk 10,25-37).	Potrafi wyjaśnić najważniejsze przymioty Boga. Omawia przypowieści o robotnikach w winnicy oraz o miłosiernym Samarytaninie.	Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. Rozwija osobistą wiarę w miłosierną miłość Boga. Pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania.
28.	Męka i śmierć Zbawiciela	Uświadomienie znaczenia męki i śmierci Jezusa Chrystusa.	Opowiada w porządku chronologicznym wydarzenia paschalne. Opisuje zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Wyjaśnia pojęcia: zbawienie i odkupienie.	Wskazuje na skutki wynikające ze zbawienia i odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka. Proponuje sposoby naśladowania Chrystusa w niesieniu codziennego krzyża.	Wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia. Wykazuje postawę ofiarności względem Boga i drugiego człowieka. Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza.
29.	Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa	Utwierdzenie wiary w zmartwychwstanie. Ukazanie argumentów za autentycznością	Wyjaśnia, czym jest zmartwychwstanie. Podaje dowody na zmartwychwstanie Jezusa.	Wyjaśnia zbawczy sens zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Przekazuje prawdę, że wszyscy	Wierzy w zmartwychwstanie Chrystusa. Broni chrześcijaństwa, używając argumentów za zmartwychwstaniem Jezusa.

		zmartwychwstania Jezusa. Przekazanie prawdy, że wszyscy ludzie zmartwychwstaną.	Przedstawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi.	ludzie zmartwychwstaną.	
30.	Maryja w historii zbawienia	Ukazanie roli Maryi w historii zbawienia. Ukształtowanie pobożności maryjnej jako sposobu osiągnięcia zbawienia.	Poprawnie interpretuje fragment protoewangelii (Rdz 3,15). Wyjaśnia analogię między Maryją i Ewą. Tłumaczy znaczenie tytułu „Nowa Ewa”.	W oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym. Dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu.	Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. Nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem przez Najświętszą Maryję Pannę. Rozwija w sobie pobożność maryjną.
31.	Powołanie Apostołów	Ukazanie prawdy o powołaniu Apostołów.	Określa, kim jest apostoł. Opowiada teksty biblijne mówiące o powołaniu Apostołów. Wyjaśnia, jakie są zadania apostoła.	Uzasadnia, jak można być apostołem Jezusa Chrystusa w dzisiejszym świecie. Wyjaśnia, że każdy apostoł powinien swoim słowem i postępowaniem świadczyć o tym, że jest uczniem Pana Jezusa.	Daje świadectwo wiary na wzór Apostołów. Odpowiedzialnie podejmuje zadania apostołskie w życiu Kościoła.
32.	Święty Piotr pierwszym papieżem	Poznanie życiorysu św. Piotra i jego działalności. Wskazanie na szczególną rolę św. Piotra w posłannictwie Chrystusa.	Wyjaśnia, kim był św. Piotr. Podejmuje refleksję nad tym, że św. Piotr został wybrany do wyjątkowej misji. Interpretuje fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do misji św. Piotra.	Podejmuje refleksję nad misją Chrystusa, kontynuowaną przez Apostołów i ich następców. Dostrzega Boże działanie w tworzeniu struktury Kościoła. Proponuje formy angażowania się w życie Kościoła.	Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła i nauczaniem Ojca Świętego. Podejmuje modlitwę za papieża, następcę św. Piotra.
33.	Zesłanie Ducha Świętego	Zapoznanie z okolicznościami zesłania Ducha Świętego. Ukazanie roli Ducha Świętego w życiu Kościoła.	Wymienia znaki towarzyszące zesłaniu Ducha Świętego. Podaje, gdzie, kiedy i na kogo zstąpił Duch Święty. Wymienia skutki zesłania Ducha Świętego.	Opowiada o zesłaniu Ducha Świętego. Wskazuje, jak ważną rolę w życiu Kościoła odgrywa Duch Święty.	Dostrzega potrzebę darów i owoców Ducha Świętego w swoim życiu. Modli się do Ducha Świętego. Odważnie mówi innym o Panu Jezusie.
34.	Biblijne obrazy Kościoła	Poznanie biblijnych obrazów Kościoła. Odkrywanie różnorodnych relacji Boga do swego ludu oraz wiernych do swego Pana wyrażonych poprzez znaki i symbole Kościoła.	Wymienia biblijne obrazy Kościoła. Podaje znaczenie biblijnych obrazów Kościoła. Wskazuje na różnorodne relacje Boga do swego ludu i wiernych do Pana.	Wyjaśnia na przykładzie biblijnych obrazów Kościoła, że Chrystus jest zjednoczony ze swoim Kościołem i troszczy się o każdego z jego członków. Wskazuje na konieczność łączności z Chrystusem we wspólnocie Kościoła.	Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Pragnie żyć we wspólnocie Kościoła w łączności z Chrystusem i w jedności z braćmi. Modli się za wszystkich należących do wspólnoty ochrzczonych, aby ich życie przepelniały radość i miłość.

35.	Święty Szczepan pierwszym męczennikiem	Ukazanie prawdy o męczeństwie św. Szczepana. Kształtowanie w uczniach postawy odwagi wiary i zaufania wobec Pana Boga.	Opowiada historię życia św. Szczepana. Opisuje historię męczeńskiej śmierci rodziny Ulmów. Podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych.	Wskazuje na wartość męczeństwa św. Szczepana dla Kościoła. Uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych.	Daje świadectwo wiary w swoim środowisku. Podejmuje zadania apostołskie w życiu Kościoła lokalnego.
36.	Święty Paweł Apostołem Narodów	Poznanie życia i działalności św. Pawła. Wskazanie na rolę św. Pawła w posłannictwie Chrystusa.	Przedstawia najważniejsze wydarzenia z życia i działalności św. Pawła. Wyjaśnia, dlaczego św. Pawła nazywamy Apostołem Narodów. Interpretuje fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do misji św. Pawła.	Uzasadnia, że działalność ewangelizacyjna św. Pawła jest wzorem pilności w głoszeniu męki i zmartwychwstania Chrystusa. Proponuje wybrane formy zaangażowania w życie Kościoła.	Wykazuje pragnienie głoszenia Ewangelii na wzór św. Pawła, np. wśród znajomych, w Internecie. Kształtuje w sobie postawę odwagi w znoszeniu przeciwności przy głoszeniu Ewangelii.
37.	Kościół apostołski	Ukazanie, że Kościół jest jeden i święty, powszechny i apostołski. Kształtowanie postawy troski o jedność wspólnoty Kościoła i swoją świętość. Kształtowanie postawy gorliwości misyjnej i apostołskiej.	Wskazuje perykopy biblijne, w których Jezus modli się o jedność uczniów i wzywa ich do doskonałości. Wyjaśnia, na czym polegają jedność, świętość, powszechność i apostołskość Kościoła.	Dostrzega i nazywa elementy jedności, świętości, powszechności i apostołskości Kościoła. Widzi potrzebę i sposoby pracy na rzecz Kościoła. Uzasadnia potrzebę ewangelizacji.	Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Pragnie żyć we wspólnocie Kościoła w łączności z Chrystusem i w jedności z braćmi. Dąży do świętości. Angażuje się w proces ewangelizacji w świecie i własnym środowisku.
38.	Działalność Kościoła	Zapoznanie ze strukturą i ustrojem Kościoła oraz jego rolą w historii zbawienia. Przygotowanie do świadomego i aktywnego życia we wspólnocie Kościoła.	Opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła. Wyjaśnia pojęcia: papież, Stolica Apostolska, namiestnik Chrystusa, biskup, diecezja, prezbiter, parafia, proboszcz.	Podaje argumenty za aktywnym włączeniem się w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa. Dostrzega sens włączenia się w grupy parafialne.	Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Modli się za Kościół. Podejmuje zadania w Kościele, a zwłaszcza w parafii.
39.	Przykazania kościelne	Ukazanie znaczenia przykazań kościelnych dla życia doczesnego i wiecznego. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za zobowiązania moralne płynące z przykazań kościelnych.	Recytuje z pamięci przykazania kościelne. Wskazuje na przykazania kościelne jako religijno-moralne zobowiązania chrześcijan wobec Boga i ludzi. Przekonuje, że przykazania kościelne są ustanowione w	Wyjaśnia przykazania kościelne. Uzasadnia potrzebę przestrzegania przykazań kościelnych w codziennym życiu.	Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Wypełnia przykazania kościelne. Troszczy się o potrzeby Kościoła.

			trosce o życie wieczne wszystkich wiernych.		
40.	Moje miejsce w Kościele	Przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału we wspólnocie Kościoła. Utwierdzenie w przekonaniu, że to ja tworzę Kościół.	Tłumaczy, czym jest wspólnota Kościoła. Opowiada tekst 1 Kor 12,12-27. Podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnot diecezjalnej i parafialnej.	Podaje argumenty za aktywnym włączeniem się w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa. Dostrzega sens włączenia się w grupy parafialne.	Włącza się aktywnie w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa. Odpowiedzialnie podejmuje zadania realizowane w Kościele, a zwłaszcza w parafii.
41.	Pierwsze wspólnoty chrześcijańskie	Omówienie elementów konstytutywnych pierwszej wspólnoty chrześcijańskiej. Ukazanie potrzeby i form zaangażowania we wspólnoty eklezjalne.	Opisuje i wyjaśnia elementy konstytutywne wspólnoty chrześcijańskiej. Przedstawia symbole, dzięki którym chrześcijanie byli rozpoznawani przez członków innych grup religijnych. Wymienia ruchy i stowarzyszenia katolickie działające w jego parafii.	Wyjaśnia znaczenie wspólnoty w życiu człowieka. Porównuje zasady życia pierwszych wspólnot chrześcijańskich z dzisiejszym życiem chrześcijan. Formułuje argumenty za przynależnością do ruchów i stowarzyszeń katolickich.	Okazuje szacunek dla historii Kościoła. Wyjaśnia, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.
42.	Prześladowani a chrześcijan	Przedstawienie faktów na temat prześladowania chrześcijan w pierwszych wiekach Kościoła. Ukazanie prześladowań współczesnych chrześcijan.	Streszcza zapowiedzi Chrystusa dotyczące prześladowań Jego wyznawców. Przedstawia przebieg prześladowań chrześcijan w pierwszych wiekach. Podaje podstawowe fakty na temat współczesnych prześladowań za wiarę.	Uzasadnia, dlaczego chrześcijanie woleli ponieść śmierć niż wyrzec się Chrystusa. Wskazuje możliwości pomocy współcześnie prześladowanym chrześcijanom.	Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Przyznaje się do Chrystusa w życiu codziennym. Modli się za prześladowanych chrześcijan.
43.	Misja św. Benedykta	Zapoznanie z biografią św. Benedykta z Nursji oraz stworzoną przez niego regułą życia zakonnego. Ukazanie aktualności reguły benedyktyńskiej we współczesnych czasach.	Streszcza biografię św. Benedykta. Definiuje termin „monastycyzm”. Wyjaśnia główne założenia reguły św. Benedykta. Opisuje rozwój zakonu benedyktynów i jego wpływ na losy Europy. Wskazuje na współczesne obszary działalności benedyktynów.	Wymienia główne założenia reguły św. Benedykta. Uzasadnia wpływ zakonu benedyktynów na rozwój Europy Zachodniej. Formułuje zasady, którymi powinien kierować się chrześcijanin.	Wzoruje się na przykładzie życia św. Benedykta. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Interesuje się historią Kościoła.

44.	Święci Cyryl i Metody apostołami Słowian	Ukazanie życia i misji ewangelizacyjnej św. św. Cyryla i Metodego w kontekście historyczno-eklezyjnym.	Opisuje życie i misję św. św. Cyryla i Metodego. Wyjaśnia, na czym polega nakaz misyjny Chrystusa. Wymienia reformy liturgiczne przeprowadzone przez apostołów Słowian. Wyjaśnia pojęcie „głagolica”.	Wskazuje, w jaki sposób może stać się apostołem dla innych. Oddaje Jezusowi w modlitwie swoją apostołską gorliwość.	Wykazuje postawę wrażliwości na dzieło misyjne Kościoła. Wspiera modlitwą wysiłki ewangelizacyjne Kościoła. Modli się za biskupów, kapłanów i za cały Kościół.
45.	Podział Kościoła	Ukazanie przyczyn i skutków podziału Kościoła w XI w. Ukazanie przyczyn, przebiegu i skutków wpraw krzyżowych. Wskazanie sposobów dążenia do jedności.	Opisuje genezę i kontekst historyczny schizmy wschodniej oraz wypraw krzyżowych. Wyjaśnia termin „interkomunia”. Opisuje przebieg i wymienia skutki krucjat.	Poznaje historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji. Przedstawia podstawowe różnice pomiędzy Kościołami katolickim a prawosławnym. Dziękuje w modlitwie za łaskę wiary.	Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Proponuje działania ekumeniczne. Kształtuje postawę dążenia do zgody w swoim środowisku rówieśniczym, lokalnym. Modli się o jedność Kościoła oraz pokojową egzystencję chrześcijan i wyznawców islamu.
46.	Radykalizm ewangeliczny św. Franciszka	Ukazanie św. Franciszka jako wzoru radykalnego naśladowania Jezusa. Kształtowanie postawy życia błogosławieństwami na wzór św. Franciszka.	Opowiada historię życia św. Franciszka. Wymienia osiem błogosławieństw. Wyjaśnia sens ośmiu błogosławieństw.	Interpretuje osiem błogosławieństw w kontekście życia św. Franciszka. Wyjaśnia, dlaczego droga błogosławieństw jest drogą prowadzącą do szczęścia.	Wskazuje na konieczność naśladowania Chrystusa, aby osiągnąć pełnię szczęścia – życie wieczne. Wyjaśnia, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.
47.	Święty Dominik heroldem Ewangelii	Ukazanie życia i działalności św. Dominika w średniowiecznej Europie. Zapoznanie z powstaniem i znaczeniem zakonu dominikanów.	Wyjaśnia znaczenie słowa „herold”. Opisuje życie i działalność św. Dominika. Przedstawia historię założenia zakonu dominikanów. Wyjaśnia, czego dotyczyły herezje waldensów i albigensów. Opowiada, jaką rolę w propagowaniu różańca odegrał św. Dominik i jego zakon.	Wymienia warunki apostołskiej działalności ucznia Chrystusa. Wyraża przekonanie, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła. Oddaje Jezusowi w modlitwie swoją apostołską gorliwość.	Poznaje historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji. Wypełnia jedno z zadań apostołskich. Staje się heroldem Ewangelii w codzienności. Docenia rolę i wartość modlitwy różańcowej.
48.	Polska przyjmuje chrześcijaństwo	Ukazanie włączenia narodu polskiego do Kościoła powszechnego przez chrzest jako wydarzenia	Wyjaśnia znaczenie chrztu dla narodu polskiego. Podaje datę chrztu Polski. Wyjaśnia religijne, polityczne	Wskazuje, w jaki sposób może rozwijać w sobie łaskę chrztu. Dziękuje w modlitwie za łaskę wiary.	Stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji. Okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.

		religijnego, politycznego i społecznego.	i społeczne skutki chrztu naszego narodu.		Kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.
49.	Święty Wojciech apostołem Polski	Zapoznanie z żywotem i działalnością św. Wojciecha. Ukazanie postawy apostoelskiej, która przynosi obfity plon nowych chrześcijan.	Wyjaśnia, w jaki sposób ofiara życia św. Wojciecha przyczyniła się do rozwoju wiary innych ludzi. Opowiada żywot św. Wojciecha. Wyjaśnia znaczenie ofiary św. Wojciecha dla rozwoju chrześcijaństwa.	Wskazuje, w jaki sposób może stać się apostołem dla innych. Oddaje Jezusowi w modlitwie swoją apostoelską gorliwość.	Wzoruje się na przykładzie życia św. Wojciecha. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Modli się za biskupów, kapłanów i za cały Kościół.
50.	Święty Stanisław obrońca krzywdzonych	Zapoznanie z żywotem św. Stanisława biskupa męczennika. Ukazanie św. Stanisława jako naśladowcy Chrystusa w obronie godności człowieka.	Opisuje życie i męczeństwo św. Stanisława. Podkreśla odwagę w obronie pokrzywdzonych. Opowiada perykopę o cudzołożnej kobiecie. Wyjaśnia termin „advokat św. Stanisława”.	Wyjaśnia rolę sędziego, oskarżyciela i adwokata. Wskazuje na konieczność kształtowania postawy wrażliwości na los krzywdzonych i słabszych.	Wzoruje się na przykładzie życia św. Stanisława. Modli się za biskupów, kapłanów i za cały Kościół. Kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.
51.	Rozwój życia wiary w Polsce	Wprowadzenie w historię rozprzestrzeniania się chrześcijaństwa w Polsce. Ukazanie przejawów aktywności religijnej w średniowiecznej Polsce.	Wyjaśnia, w jaki sposób chrześcijaństwo rozszerzało się na ziemiach polskich. Opowiada, co przyczyniło się do rozwoju wiary. Uzasadnia, dlaczego szkolnictwo i życie zakonne są przejawami rozwoju chrześcijaństwa.	Wskazuje, w jaki sposób może uczestniczyć w szerzeniu wiary. Wyraża wiarę poprzez symbole religijne.	Poznaje historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji. Okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce. Wyjaśnia, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła. Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.
52.	Święta Jadwiga opiekunka ubogich	Zapoznanie z biografią św. Jadwigi. Ukazanie charakterystycznego rysu jej duchowości – z troskaniem o ubogich.	Opowiada o życiu i działalności św. Jadwigi. Wyjaśnia, na czym polega styl życia według słów Chrystusa: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie”. Podaje zasady, którymi powinien kierować się chrześcijanin.	Analizuje fragment homilii św. Jana Pawła II wygłoszonej w czasie kanonizacji Królowej Jadwigi. Uzasadnia, dlaczego św. Jadwiga może być wzorem dla dzieci i młodzieży XXI w.	Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. Okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce. Kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.
Semestr I i II					
53.	Rok liturgiczny	Kształtowanie świadomego, systematycznego i	Wskazuje najważniejsze wydarzenia roku liturgicznego.	Wyraża wdzięczność Jezusowi za dzieło zbawienia.	Angażuje się w obchody roku liturgicznego. Pogłębia własną pobożność.

		czynnego udziału w wydarzeniach roku liturgicznego – w spotkaniach z Panem Jezusem.	Wyjaśnia, na czym polega wdzięczność Jezusowi za dzieło zbawienia.	Wyjaśnia, dlaczego warto uczestniczyć w wydarzeniach roku liturgicznego.	Jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku. Ufa Bogu i dziękuje Mu za tajemnice wcielenia i odkupienia.
54.	Święty Stanisław Kostka patronem dzieci i młodzieży	Zapoznanie z biografią św. Stanisława Kostki. Ukazanie życia św. Stanisława jako wzoru dla dzieci i młodzieży.	Opisuje najważniejsze wydarzenia z życia św. Stanisława w porządku chronologicznym. Definiuje pojęcie „patron”.	Charakteryzuje postać św. Stanisława. Formułuje zasady postępowania wpływające z przykładu życia św. Stanisława.	Pogłębia własną pobożność. Podejmuje wysiłek, aby naśladować przykład św. Stanisława Kostki.
55.	Różaniec	Ukazanie w modlitwie różańcowej Maryi jako nauczycielki życia Jezusa. Kształtowanie postawy zaufania do Maryi i zwracania się do Niej w problemach osobistych i narodu.	Opowiada o jednym z polskich objawień maryjnych (w Gietrzwałdzie). Wymienia zagrożenia narodowe. Uzasadnia, że różaniec był i jest siłą narodu polskiego.	Dostrzega zagrożenia duchowe i moralne. Wskazuje na właściwą hierarchię wartości.	Pogłębia własną pobożność. Podejmuje wysiłek, aby naśladować przykład Matki Bożej. Kontynuuje praktykę pierwszych sobót miesiąca.
56.	Modlitwa za zmarłych	Ukazanie wartości modlitwy za zmarłych.	Wymienia formy pomocy zmarłym. Opisuje, kiedy w sposób szczególny Kościół pamięta o zmarłych. Wyjaśnia, czym jest odpust.	Uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych. Wskazuje na konieczność szacunku wobec zmarłych. Przekonuje, że należy dbać o groby bliskich zmarłych.	Wierzy w zmartwych-wstanie umarłych. Modli się za zmarłych. Podejmuje wysiłek, aby naśladować przykład świętych.
57.	Adwent	Ukazanie znaczenia Adwentu w życiu chrześcijanina. Wypracowanie form przeżywania Adwentu.	Definiuje pojęcia: Adwent, paruzja, roraty. Podaje określenie roku liturgicznego. Wyjaśnia podwójne znaczenie Adwentu: jako przygotowania do Bożego Narodzenia i do powtórnego przyjścia Chrystusa na ziemię. Wyjaśnia rolę, jaką w adwentowym czuwaniu odgrywają Maryja i Jan Chrzciciel. Opisuje nabożeństwa przeżywane w Adwencie.	Określa znaczenie Adwentu dla duchowego rozwoju chrześcijanina. Planuje działania zmierzające do chrześcijańskiego przeżycia Adwentu.	Pogłębia własną pobożność. Podejmuje wysiłek, aby naśladować przykład Matki Bożej. Ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa.
58.	Boże	Ukazanie istoty świąt	Opisuje okoliczności	Uzasadnia znaczenie narodzenia	Pogłębia własną pobożność.

	Narodzenie	Bożego Narodzenia. Przedstawienie chrześcijańskich form przeżywania Bożego Narodzenia.	narodzenia Jezusa Chrystusa. Przedstawia przebieg wieczerzy wigilijnej. Definiuje pojęcie „Pasterka”.	Syna Bożego w ubogiej stajni. Wskazuje na chrześcijańskie formy przeżywania świąt Bożego Narodzenia. Planuje scenariusz wieczerzy wigilijnej we własnej rodzinie.	Jednoczy się z Chrystusem w tajemnicy wcielenia. Ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa.
59.	Wielki Post	Pogłębienie wiadomości na temat istoty Wielkiego Postu. Ukazanie nabożeństw liturgicznych charakterystycznych dla Wielkiego Postu.	Określa początek i czas trwania Wielkiego Postu. Opisuje zmiany w liturgii zachodzące w tym okresie liturgicznym. Charakteryzuje nabożeństwa gorzkich żali i drogi krzyżowej. Definiuje pojęcia: jałmużna, modlitwa, post.	Wskazuje na pokutne znaczenie Wielkiego Postu. Uzasadnia zmiany zachodzące w liturgii. Planuje konkretne formy przeżywania Wielkiego Postu.	Pogłębia własną pobożność. Jednoczy się z Chrystusem w tajemnicy odkupienia. Ufa Bogu i dziękuje za mękę i śmierć Pana Jezusa.
60.	Triduum Paschalne	Wyjaśnienie obchodów liturgicznych Triduum Paschalnego i ich teologicznego znaczenia. Ukazanie wartości uczestnictwa w obchodach Triduum Paschalnego.	Definiuje termin „Triduum Paschalne”. Wyjaśnia znaczenie teologiczne poszczególnych obchodów Triduum Paschalnego. Opisuje przebieg obrzędów liturgicznych w poszczególne dni Triduum.	Wskazuje na znaczenie Triduum Paschalnego dla odkupienia człowieka. Przytacza argumenty motywujące do udziału w obchodach Triduum.	Jednoczy się z Chrystusem w tajemnicy odkupienia. Ufa Bogu i dziękuje za mękę i śmierć Pana Jezusa. Wierzy w zmartwych-wstanie umarłych.
61.	Boże Ciało	Wyjaśnienie roli i znaczenia uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Przygotowanie do właściwego uczestnictwa w obchodach uroczystości Bożego Ciała.	Przedstawia genezę powstania uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Opisuje przebieg procesji eucharystycznej.	Wyjaśnia na podstawie fragmentów Ewangelii odczytywanych podczas procesji Bożego Ciała istotę i znaczenie Eucharystii. Argumentuje potrzebę udziału w procesji Bożego Ciała.	Pogłębia własną pobożność. Jednoczy się z Chrystusem w Eucharystii. Ufa Bogu i dziękuje za dar Najświętszego Sakramentu.
62.	Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa	Omówienie objawień Serca Jezusowego, które miała św. Małgorzata Maria Alacoque. Poznanie symboliki Serca Jezusa. Wyjaśnienie znaczenia uroczystości Najświętszego	Opowiada treść objawień Pana Jezusa, które miała św. Małgorzata Maria Alacoque. Opisuje symbolikę Serca Jezusa. Przytacza dwanaście obietnic danych czcicielom Serca Jezusowego.	Wymienia obietnice Jezusa dane czcicielom Jego Serca, którzy odprawiają dziewięć pierwszych piątków miesiąca. Opisuje elementy symbolu Serca Jezusa. Wyjaśnia istotę pełnego uczestnictwa	Pragnie mieć dobre serce. Pogłębia własną pobożność, czcząc Najświętsze Serce Boże. Stara się odprawić dziewięć pierwszych piątków miesiąca i wynagradzać za grzechy. Ufa Bogu i dziękuje za dar Najświętszego Serca Pana Jezusa.

		Serca Pana Jezusa.	Podaje, kiedy obchodzi się uroczystość Najświętszego Serca Jezusa i który miesiąc jest poświęcony czci Serca Jezusa.	w nabożeństwie pierwszo - piątkowym.	
63.	Kult maryjny w Polsce	Ukazanie roli Maryi w dziejach narodu polskiego. Kształtowanie postawy wdzięczności Matce Bożej za opiekę nad naszym narodem.	Wymienia ważniejsze wydarzenia historyczne, w których Maryja odegrała doniosłą rolę. Tłumaczy, dlaczego Maryję nazywamy Królową Polski. Wskazuje na dwie postacie – wzory patriotyzmu i duchowości maryjnej – św. Jana Pawła II i bł. Stefana Wyszyńskiego.	Opisuje i wyjaśnia przejawy kultu maryjnego w Kościele. Wymienia i omawia postacie zasłużone dla polskiego Kościoła, wiernie i ofiarnie służące Bogu i ojczyźnie. Wskazuje na potrzebę kształtowania postawy wdzięczności wobec Matki Bożej za wielowiekową opiekę nad polskim narodem.	Angażuje się w obchody świąt maryjnych. Pogłębia własną pobożność. Podejmuje wysiłek, aby naśladować przykład Maryi. Wzoruje się na duchowości maryjnej i patriotyzmie św. Jana Pawła II i bł. Stefana Wyszyńskiego.